

BÓG JEST WIERNY!

Lekcja 12 na 20. grudnia 2025

„Nie zawiodła żadna dobra obietnica, jaką uczynił
Pan domowi izraelskiemu. Spełniły się wszystkie”
(Jozuego 21,45)

Jozue był już stary, a wciąż pozostawały terytoria do podbicia. Zebrał nowych przywódców, aby zachęcić ich do kontynuowania podbojów.

Zdolność do osiągnięcia zwycięstwa nie leżała w nich samych, ale w Bogu. Przypomniał im więc o wierności, jaką Bóg już wykazał, i zapewnił ich, że nadal będzie wierny.

Ale przedstawił im również zagrożenia. W rzeczywistości było tylko jedno zagrożenie, to samo, z którym musimy się zmierzyć dzisiaj: zaprzestanie bycia wiernym Bogu; odpłacanie wierności Boga naszą niewiernością.

- **Wierność Boga (Jozue 21,43-45)**
- **Co Bóg zrobił i co jeszcze robi (Jozue 23,1-5)**
- **Nagroda za wierność (Jozue 23,6-10)**
- **Co musimy zrobić (Jozue 23,11-14)**
- **Kara za niewierność (Jozue 23,15-16)**

WIERNOŚĆ BOGA

„Nie zawiodła żadna dobra obietnica, jaką uczynił Pan domowi izraelskiemu. Spełniły się wszystkie” (Jozue 21,45)

Bóg dał Izraelowi „całą ziemię” (Joz 21,43) i wydał w ich ręce „wszystkich ich wrogów” (Joz 21,44), więc „wszystko się spełniło” (Joz 21,45).

Powtarzające się użycie słowa „wszyscy” podkreśla wierność Boga w wypełnianiu swoich obietnic. Jego wrogowie zostali pokonani przez Boga. Mogli zamieszkać tę ziemię, ponieważ była Bożą własnością. Mogli być pewni, że ostatecznie wypędzą Kananejczyków, którzy nadal mieszkali w tej ziemi, ponieważ Bóg dotrzymał swoich obietnic do tej pory i dotrzyma ich również w przyszłości.

Wszystko to służy naszemu dobru. Bóg pozostaje wierny (Pwt 7,9; Ps 117,2; Lm 3,22-23). Obiecał nam zbawienie i dał nam Ziemię w dziedzictwo, i spełni tę obietnicę (Flp 1,6; 1 P 1,5; Ps 37,29).

CO BÓG ZROBIŁ I CO JESZCZE ZROBI

„Wy zaś widzieliście wszystko, co Pan, Bóg wasz, ze względu na was uczynił wszystkim tym narodom, gdyż to Pan, Bóg wasz, walczył za was” (Joz 23,3)

W swoim przemówieniu do starszych Jozue zaczyna od opowiedzenia im o tym, co Bóg już uczynił i co jeszcze zamierza uczynić:

Walczył przeciwko narodom (Joz 23,3)

Podzielił ziemię między plemiona (Joz 23,4).

On wygna narody, które pozostały (Joz 23,5).

Wszystko to (to, co już zostało zrobione i to, co jeszcze pozostało do zrobienia) podlegało jednemu warunkowi ze strony Izraela: posłuszeństwu (Joz 23,6).

Historia Izraela jest dla nas dzisiaj lekcją. Bóg już zwyciężył grzech i dał nam pewność zbawienia poprzez ofiarę Jezusa (Kol 2,15).

To do nas należy kontynuowanie walki i zaufanie Duchowi Świętemu, abyśmy mogli żyć życiem pełnym triumfu (2 Kor 10,3-5; Ef 6,11-18).

NAGRODA ZA WIERNOŚĆ

„Jeden mąż spośród was pędzi przed sobą tysiąc, gdyż to Pan, Bóg wasz, walczy za was, jak wam przyobiecał” (Joz 23,10)

Nagrodą za wierność Izraela będzie całkowite i absolutne zwycięstwo nad wszystkimi wrogami (Joz 23,6.10).

W kontekście podboju Kanaanu wierność Bogu musiała przejawiać się na trzy bardzo konkretne sposoby:

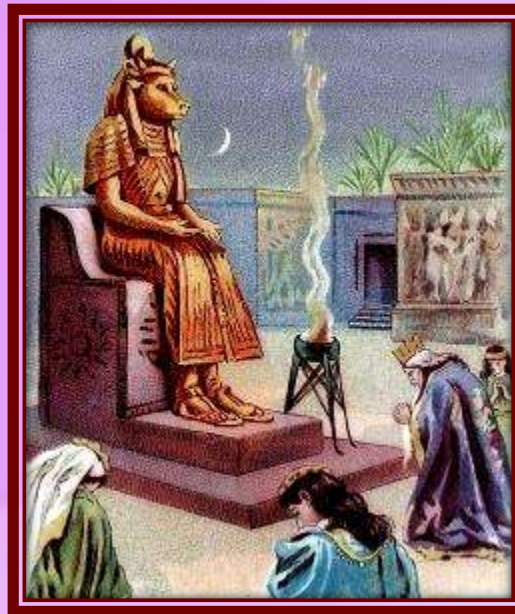
Nie należy zawierać małżeństw z mieszkańcami tej ziemi (Joz 23,7a)

Nie wolno wspominać imion ich bogów (Joz 23,7b)

Nie należy czcić ich bogów (Joz 23,7c)

Musieli zachować duchową czystość. Gdyby poślubili mieszkańców, zaczęliby mówić o ich bogach i w końcu zaczęliby ich czcić. Tak rozpoczęło się odstępstwo Salomona (1 Krl 11,4).

Dlatego też chrześcijanom zaleca się postępowanie zgodnie z tymi samymi wskazówkami i nie zawieranie małżeństw z niewierzącymi (2 Kor 6,14-16).

CO MUSIMY ZROBIĆ

„Pilnujcie się usilnie ze względu na wasze życie, aby miłować Pana, Boga waszego” (Joz 23,11)

Możemy bez wątpienia stwierdzić, że głównym punktem przemowy Jozuego jest werset 11: kochać Boga.

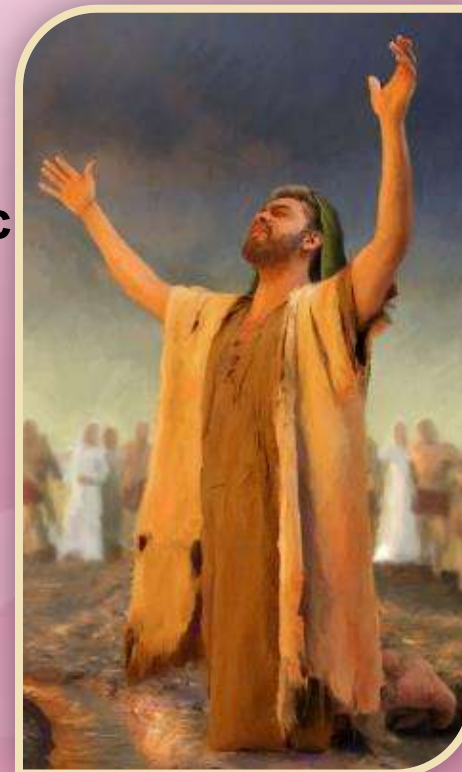
Izraelici mieli okazywać swoją miłość, nie kochając innych bogów, co mogłoby spowodować poważne szkody dla nich samych (Joz 23,12-13).

Ponadto Jozue proponuje zachętę do pielęgnowania tej miłości: wierność Boga (Joz 23,14).

Dzisiaj mamy jeszcze większą motywację: przykład Jezusa (J 13,34).

Bóg pragnie nawiązać intymną i osobistą relację z każdą osobą, która odpowiada na Jego miłość.

W konsekwencji Jego miłość do wszystkich stanowi ramy dla manifestacji naszej dobrowolnej i wzajemnej miłości.

KARA ZA NIEWIERNOŚĆ

„A jak wypełniło się wam każde dobre słowo, jakie wypowiedział do was Pan, Bóg wasz, tak wypełni Pan nad wami każde złe słowo, aż was wygubi z tej dobrej ziemi, którą dał wam Pan, Bóg wasz” (Joz 23,15)

Jozue kończy swoje przemówienie surowymi słowami ostrzegającymi przed konsekwencjami nieposłuszeństwa: gniewem Bożym (Joz 23,15-16).

Podobnie jak w Ziemi Obiecanej, był w pełni świadomy konsekwencji sprowokowania gniewu Jahwe poprzez rażące złamanie przymierza

Ta sama miłość, która skłoniła Boga do oddania swojego Syna za nas, przejawia się w gniewie wobec tych, którzy uparcie trwają w grzechu (J 3,16; Rz 2,5).

Izrael zawiódł i poniósł karę. Dzisiaj mamy okazję napisać inną historię: pozostać wiernymi i trwać w Jego miłości (J 15,9).

„Całe twoje szczęście, spokój, radość i sukces w tym życiu zależą od prawdziwej, ufnej wiary w Boga. Ta wiara skłoni cię do prawdziwego posłuszeństwa przykazaniom Bożym. Twoja wiedza i wiara w Boga są najsilniejszym hamulcem wszelkich złych praktyk i motywacją do wszelkiego dobra. Wierz w Jezusa jako tego, który przebacza twoje grzechy, który pragnie, abyś był szczęśliwy w pałacach, które przygotował dla ciebie. On chce, abyś żył w Jego obecności, abyś miał życie wieczne i koronę chwały.”

EGW (*Poselstwo do młodzieży*, s. 410)